

Můj neobyčejně obyčejný den

veškerá korektura: Martin Jeřábek :-)

Vstanu, jdu dolů, umeju se, někdy řeknu „dobré ráno“ i svému tátovi, pak se jdu oblíknout, někdy si připravuju do školy, pak jdu dolů, táta mi tam dělá svačinu do školy, svačinu hodím do tašky a jdu na autobusovou zastávku, jedu na tramvaj a z tramvaje do školy, někdy se potkám se svými bývalými spolužáky, ale nikdy se nepozdravíme nebo něco takového. Dorazila jsem do školy, pan učitel Cacara čeká před dveřmi, aby nám nastříkal ruce dezinfekcí, abychom vůbec mohli do školy a teď píšu sloh...

Obyčejný, hezký sloh, paráda :-)

V jítu, takzvaně dopoledne, vstanu, budík zvoní obvykle, vypnu ho na svém telefonním zařízení, a začnu se připravovat tím, že na sebe nandám textil látkové hmoty pod názvem „oblečení“, a poté se přesunu agilně do kuchyně svisle a rychle. V kuchyni otevřu svůj „bágl“ pod spisovným názvem batoh a začnu do něj skládat box s jídlem a láhev která je naplněná nehmotnou molekulou pod názvem „voda“, poté sejdu dolů na autobusovou zastávku kde následně čekám na autobus. Poté co autobus přijede, vejdu, jdu do školy. Po konci školy, což je 6 hodin, tak jdu domů, sednu za počítač a večer jdu spát. Opakovat. Děkuji za krásný čas, co jste si udělal, abyste si toto přečetl!

I obyčejný zážitek se dá popsat vsutku básnicky, skvělé :-)

Můj normální den začne tím, že vstanu z postele a připravím se do školy. Ve škole mám normálně jen 6 hodin, potom přijdu domů a připravím si oběd a hned jak dojím, tak se převléknu a jdu pomoci mámě s dětmi nebo s normálními pracemi, třeba jako přendání myčky, uklizení kuchyně, vytření, vyluxování atd. většinou pomáhám přibližně do 20:00. Potom až můžu jít hrát na PC a nebo většinou, když nepomáhám, chodím ven s kamarády. Můj den se skládá z těchto věcí, mezitím toho už moc nedělám, jen prostě si většinou s někým povídám a nebo píšu nebo venčím psy, můj den se neskládá z nějak složitých věcí, jako je třeba dělání nějakých sportů... Ano sport jsem dělal, ale pak se mi bohužel stal úraz a potom už jsem nemohl. Nemám nějak zvlášť zajímavé dny, jako třeba párty nebo srazy lidí, já když už si domluví srazy, tak jsou tam jen lidi, na kterých mi opravdu záleží, teda jako kamarádi, né že bych na rodinu kašlal, ale prostě chci si udělat čas na všechny svoje lidi a tím, že s rodinou trávím moc času, se snažím věnovat i kamarádům.

Super sloh, formálně to chce někdy učesat, ale obsahově to chytne za srdce:-)

Vstanu, jdu si udělat kafe... Nasnídám se, s rodiči si u snídaně povídáme o včerejším dni, například co kdo dělal, s kým byl venku atd...

Jdu ven s kamarády, chodíme někam kamkoliv , máme zaplé písničky na repráku... (posloucháme dnb, techno, rap atd...)

Děláme různé kraviny... plácáme se ze srandy, smějeme se, jdeme někam na jídlo... prostě do večera jsme venku... fotíme se...

Večer přijdu domů, napustím si vanu, jsem tam tři hodiny na youtube nebo tiktoku...

Po třech hodinách vylezu, brrr to je zima...

Obléknu se do pyžama, pustím si hudbu na plné koule a jdu si kreslit nebo tančit a je mi vše jedno.

Jdu si připravit věci do školy a nějak ve tři ráno jdu spát a ráno to začíná znova.

Originální styl, svěží a emotivní :-)

Vstanu jdu na tramvaj a jedu do školy, ve škole se učím a pak jedu domů a hraji hry, např. Ori, Payday2, Fallout 4, a pak se učím, jestli je v okolí týdne test, pokud ne, tak hraji až do večera a pak jdu spát, day ended :)

Dost kusé (mělo to být 600 znaků, bylo jich ani ne 250). I obyčejné věci se dají ozvláštnit a popsat rozvitými větami. Opravil jsem zde také dost chyb.

Jsem doma a koukám na film.

Jdu ven s přítelem.

Pak jdeme k přítelovi a tam hrajeme stolní hry.

Doma hraji playstation 5 Mám tam hru Gta, Mafia, Fortnite.

O víkendu jsme slavili mamčiny narozeniny.

Chodím tancovat, a zpívám doma písničky s mojí rodinou a s přáteli.

Každé ráno, co vstanu, po sobě uklidím a jdu pomoci mámě, pak spolu hrajeme stolní hry. Každé ráno si dám energetický nápoj a najdu si nějaké oblečení, abych vypadala dobře, pak se jdu namalovat, dám si na sebe make-up a další věci na obličej, pak si udělám něco s vlasy, třeba je vyžehlím nebo tak něco.

Zatancuji si na písničky jako je hip hop a romský čardáš a užívám si každý den jakoby byl poslední.

Paráda:-) Formálně i obsahově zajímavé.

Je jen středa a můj týden je zatím nudný jak vždy. Každé ráno mi zazvoní budík v 6:05, abych si probudila trochu mozek. Hned po tom zase tak nějak usnu. Po půl hodině mě tat'ka probudí a já ještě chvíli potom ležím v posteli. Takže si v podstatě vstanu, kdy chci. Potom co vstanu, se jdu umýt a udělat si ranní rutinu. Na snídani nemám a nechci mít čas, takže mi tat'ka dělá svačinu a já se najím když tak až ve škole. Celým tím procesem poslouchám písničky, abych ráno nechcípla. Cesta do školy mi trvá zhruba půl až tři čtvrtě hodiny. Cestou do školy také poslouchám písničky. Dorazím do školy, vydezinfikuji si ruce, dotáhnu se do třídy a nuceně tam sedím celých 6 - 8 hodin. Když mi konečně skončí den ve škole dojdou domů (se sluchátky v uších), a jdu se buď učit nebo si jdu lehnout. Doma jsem půl hodiny, v tom všem se navečeřím umyji, jdu si lehnout, a pak zase škola. A takhle mi jde celý a každý týden.

Velmi zajímavá sonda do života devátáčky, slohově na úrovni

Dnes jsem spala u babičky v Čelákovících.
Do školy jsem jela vlakem, který se jako naschvál zastavil v Počernicích.
I přes značné zpoždění jsem si cestu z nádraží užila jako vždycky.
Jako vždy jsem prošla okolo nádherné pekárny/cukrárny, kde
vše dělají učni před osmou hodinou ráno.
Přišla jsem do školy a našťvaný Cacara mně napsal na papír zpožděných.
A k tomu mi dodal: „Běž do kaple!“
Nic jsem si z toho nedělala, ale celkem mi vadí, že se pan učitel Cacara vždy tváří, že
by byl raději na pohřbu.
Když jsem vlezla do kaple, tak okamžitě skončilo Ranní zpívání .
Vycházely jsme schody a devátá třída holek byla zase vyčerpána po dlouhém
cvičení.
Po zbytek dne to nestálo za zapsání.

Super, slohově hezké, slušné, i když kritizuješ

Píše se rok 1956, byl jsem asi v první třídě?... Ve druhé? V té době jsme bydleli v činžovním domě v Ostravě. Dům byl starý, plesnivý a nesplňoval tak podmínky pro bydlení, jako je zvykem dnes. Dům obývali také další spolubydlící, jednou z nich byla naše babička... Ach bože, jaké to bylo strašné chodit tam každou neděli na oběd. Jak bývá zvykem, babičky umí perfektně vařit, jenže ta naše? Kupříkladu jednu neděli, nás málem přiotrávila houbovou omáčkou, prezentovala ji jako "DOMÁCÍ" a houby posbírala určitě v parku, nebo uvařila kopračku, vypadala úžasně, než jsem si dal první lžičku, uviděl jsem malé hrudky, vložil jsem do úst... No fuj... zahuštěná kilem mouky.

Moc zajímavá stylizace vlastního zážitku jakoby do románu z 60. let, super sloh

Dnes ráno jsem vstala a první, co jsem zaznamenala, byla moje fena ležící na mé noze. Když zjistila, že jsem vzhůru, rychlostí světla vstala a šla mi oblízat obličej na dobré ráno. Po romantickém probuzení jsem se odhodlala vstát a udělat si snídani. Přišla jsem dolů a chystala jsem si udělat královskou snídani. Bohužel mé plány zkazila skutečnost, že tam nic není k jídlu. Takže zas bez snídaně. Po velkém zklamání jsem se šla obléci, což znamená, že musím vyjít ty hrůzostrašné schody. Jako vždy se obléknu jako bezdomovec, to bych nebyla já. Vezmu svačinku od maminky a hodím ji do batohu s vášní a lehkostí.

Báječný sloh, milý, vtipný, svěží :-)